

DŘEVSTOCK 2024, 17.srpna

Účinkující:

- 1 RINGO, autorská trempska píseň
- 2 Honza KUSOVSKÝ & Pavel ŠKORPIL, s dudáky po Čechách
- 3 JANA & MIKI, trempske písně 1.republiky
- 4 JANNÁDA, entický folk z Járových roků
- 5 TRHNI SI SMYČCEM, komorní trio z Heřmánků
- 6 TŘI A PĚT MINUT, art bigbeat z Prahy, ale tady jako doma
- 7 DIFFERENCE ENGINE, dřevní rock
- 8 PEGI Kmínek & Consilium Abeundi, dřevčický blues s trochou funky

Dojmy a zážitky z letošního – již třetího – DřevStocku jsou tak nádherné a různorodé, že se neudrím v reportáži s předem vymezeným rozsahem více věnovat jim než věcnému popisu hudby, která tu odezněla. Jeden ze starších muzikantů, o kterém vím, že je akademik, v průběhu poznamenal, že DřevStock je rozmilý ostrůvek pozitivní de-
viace. Po třetím ročníku lze konstatovat, že je moc dobře,

2

když dobré tradice nezanikají, lépe, když další vznikají, a ještě lepší, když vznikají „zdola“, neb jsou jaksi živočišnější a mají tak potenciál být i životnější. Jestliže festivalu zůstane motto „rádi a zdarma vám zahrají“ a účinkující budou mít jakýs vztah k Roverkám, pak má předpoklady k tomu vždy vyzařovat jakousi uvolněnou hippie náladu (pódiem je koberec na trávníku), a zároveň překvapovat jednak perfektní interpretací tradiční hudby, ale především kvalitou a originalitou autorské hudby, která tu zazní.

Navíc dlouho jsem nezažil

tak bezprostřední lidské sepětí účinkujících s publikem, které už určitě nebylo jen na bázi kamarádské solidarity, neboť k původnímu zdánlivě troufalému počtu laviček muselo být přinášeno stále víc a víc, aby bylo kam si sednout. Okolo sebe jsem pozoroval mnoho překvapivých tudíž jásavých setkání lidí po letech, já sám jsem se potkal s trempem, který mě kdysi s čímsi pomohl v lese, a po drahých letech také se svým bývalým saxofonistou (náhodou, tedy bez saxofonu).

1

3

Neplánované milé okamžiky byly i na pódiu a zákulisí, neboť když jsem představoval dudáky jako potomky Slovanů, kteří se při příchodu do Čech logicky usadili na nejúrodnějších černo-
zemích středního Polabí, netušil jsem, že mě skutečně přivezli čerstvou úrodou zeleniny a po-
střížinské pivo. V minulé reportáži (z druhého ročníku) byla chválena zdařilá dramaturgie fes-
tivalu a to, že žánrovou pestrost dokumentuje rozšíření škály hudebních nástrojů. A letos za-
zněly další dosud tu neslyšené nástroje - dru-
hé dudy, akordeon, příčná flétna a kontrabas (trubka jazzová též přítomna, jen saxofonista zatím přijel bez saxofonu). Především ale při-
bylo žen – a krásných – na straně účinkujících, myslím že i to přispělo k permanentní radosti všech přítomných. Ta vyústila v pěkný závěreč-
ný jam-session, který odstartoval song „Jsem pes“, který vznikl tady na místě při jednom z dřívějších jam-sessionů a přítomní dřevčičtí na něj čekají. Pak už se improvizovalo, do čehož se zapojili hráči ze tří kapel, tremp Ringo a dva z návštěvníků zpěvem. Zatímco někteří účinku-
jící i po nedávné indispozici z nachlazení ještě byli schopni zpívat, skutečný pes Bertík, který jim celý den „tleskal hubou“, mezitím ochrap-
těl. Po „večerce“ bylo možno ještě zaslechnout akustické písně v podání dud, houslí a kytary, a totéž i při snídani zbylých účinkujících. Vzpomněl jsem si na laskavou náladu někdejšího LP Hradišťanu s názvem „Od večera do rána“, na tu nádheru ze společných zážitků, kterou však už podkresluje mírný smutek z toho, že už to končí a rozjedeme se do našich všedních dní. Tedy za rok opět na shledanou a slyšenou na dřevčickém ostrůvku plnokrevného života.

foto: 1, 2, 4, 7 Jirka Vostrý, 3, 5 Medvěd Q, 6, 8 Ringo

Pegi Kmínek as. Ant.Dejmek

P.S.: Vzhledem k zájmu dalších účinkujících se ovšem bude muset začít ještě dříve.